

BÉRMÁLÁSRA KÉSZÜLTÜNK

Szép fél év van mögöttünk. Tanultunk, kirándultunk, imádkoztunk. Időt töltöttünk együtt. Nem sajnáltuk a felkészülésre az időt. Volt, aki örömmel jött, volt aki végigszenvedte, volt aki anyai apai tolatásra, volt akinek szülője jobban bízik a Lélek erejében mint papja. Nem fizettünk senkinek, és nekem sem fizetett senki. Ezt ingyen adjuk, hitünkől szeretetünkől. Ami igazán lényeges az ingyenes, és megfizethetetlen. Mi is így kaptuk. Máté evangéliuma 10. fejezet.

Jön az örök kérdés, megmaradnak-e? Eljönnek e kirándulni, jönnek e tovább szentmisékre, ministrálni? És jön az örök válasz is, kibérmálkoznak, eltűnnek, lemaradoznak — indok és válasz jó pár van.

Kevés a Lélek ereje? Vagy a mienk? Akkor valószínű nekünk kell változni. De miben? Szeretném, ha a „Szent-józsef” közössége elgondolkozna. 2021 fiatalja nem fog, és az 1987-ben bérmált fiatal (én) sem változott akkor. Mert ő fiatal. Fiatal, aki lázad, fiatal, aki kritizál, fiatal, aki únja, fiatal, aki nem érzi jól magát az egyházi közösségben, ahogy otthon sem (még sokszor a bőrében sem). Nem tudjuk a serdülő fiataljainkat kezelni, sokszor természetesen a szüleik sem. Mit kellene a közösségnek változni? Hangosan gondolkodom, és bocsánat érte, de le is írom. Tapasztalatból fakad. Annak idején plébánosom, Miklós atya mesélte, szülőfalujában ha hazament, csak a mellékoltárnál misézhetett, engem fiatal korom óta maga mellé hívott az oltárhoz.

A fiatal a saját korosztályával érzi jól magát. Nem gond, és nem sértődhetünk meg, hogy a nagypapi, nagymami szindróma nem működik, és jó is ha nem. Az otthoni helyzet, nem

egyházi. Itt testvéri van. Imádkozunk is érte a könyörgésekben, hogy az idősek és a fiatalok szeretetben legyenek. Ott egész könnyű is, ahol egy szem fiatal sincs...

A hívó közösségben is, kérem keresse meg mindenki az életkorának és a lelki alkatának megfelelő közösséget. Nem lenne jó, ha koravén, vagy örökifjú szindrómába essünk a hívó közösségekben. Visszataszító lenne. A fiatalítás nem azt jelenti, hogy az idősebb féltékeny a fiatalra, és azt sem, hogy a fiatal nem ért semmihez. A fiatalítás azt jelenti, örülünk, mert új tanítványa lett a Mesterünknek! Nem nekünk!

Nem kellene őket állandóan rendeznünk. Templomba sem. Majd kinövi. A furcsa ruháját, vigyorát, össze vissza mozgását. Ők nem fából készült szentek. Abból van a templomban elég. Élő legyen, aki lélegzik, izeg-mozog, jön-megy. Vágyom az elnéző, mindent nem meglátó, csak Krisztusra néző emberekre a közösségünkben.

Meg kell szólítani őket! El kell mondani többször. Személyes hívás kell a szolgálatokra. Sokszor azokat sem tudjuk megszólítani, akik szentmisére járnak. Mert nem lépünk eléjük, és nem mondjuk: Jöjj! Kérem a hitoktatókat, a szolgálattevőket, a fia-

talt szólítsák meg, hívják szolgálatra! Ha feladatot kap, örömmel jön.

A közösség kérem, legyen befogadó. Nem lenne jó, ha beleöregednénk, kínjainkba, panaszainkba. Panaszkodó, egymásba vesző emberek közösségéhez senki egészséges nem kíván önként tartozni. Kérem, mutassák meg a mosolyukat, az örömeiket mindazok, akik szolgálnak.

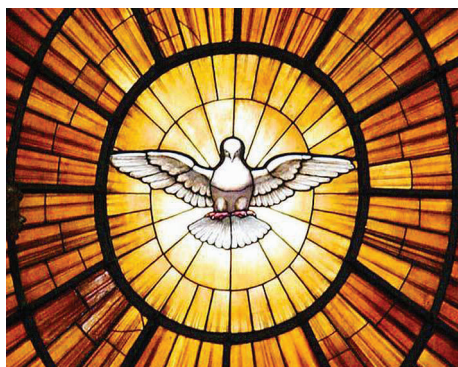
A fiatal mindent néz. Kívül belül. Igen jó a szemük, és néha a lelkük is jól veszi a dolgokat. Azt, hogy szeretik e őket, elfogadják e őket. Ők még mentesek a felnőtt társadalom erőszakosságától. A „Szentjózsef” közösségét, papját, hitoktatóját, szolgálattevőit, mind nézik, és érzik is. Nem kell nekik mondani semmit, simán érzik, én ide nem kellek, engem itt nem fogadnak be. Ha jó lelkünk van, mi is érezzük akármennyire is invitálnak bennünket. Érezniük kell az egyház Anyai szeretetét!

Hálásan köszönöm mindazoknak, akik befogadják a fiatalokat, akik őszintén szeretik őket, akik programokat szerveznek számukra, akik szolgálnak az ifjúság pasztorációban, és akik ha néha nehezen is viselik, de időt, energiát áldoznak, közösséget vállalnak fiataljainkkal, akik a Szentjózsefben valóban egy nagyon jó csapat!

Ebben a hónapban különösen is gondolunk az idősekre. Hálása köszönöm, kitartásukat, szolgálati hűségüket! külön azokat, akik a betegség terhére viselve is szolgálatokat vállalnak. Jóisten és a Szűzanya adjon sok derűt és örömet életükben!

Kérem, imádkozzunk a bérmálásra készülőkért, hogy megérezzék az Evangélium örömhírét és az egyházban, a közösségünkben otthonra találjanak!

Csorba Tamás atya

NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

Budapest, 2021. szeptember 4—12.

A 2016. január 24. és 31. között a Fülöp-szigeteken megtartott 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus végén jelentette be Ferenc pápa, hogy a következő helyszín Budapest lesz. Az eredetileg 2020 szeptemberére tervezett kongresszust a világjárványra tekintettel el kellett halasztani. Így ebben az évben szeptember 4. és 12. között gyűltek össze a katolikus hívek az eucharisztia tiszteletére.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus a Római Katolikus Egyház rendszeresen megrendezett világméretű eseménye, melynek célja az oltáriszentség megismerésének és tiszteletének elmélyítése.

Kezdeményezője Emília Tamisier dél-franciaországi asszony, aki eleinte zárandoklatokat szervezett az eucharisztia tiszteletére. Ezen zárandoklatokon felbuzdulva a francia eucharisztikus mozgalom vezetői elhatáro-

den forrásom belőled fakad” — Ferenc pápa választotta.

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra rendkívül színes programmal készült a Magyar Katolikus Egyház. A Szent István téren rendezték meg a hagyományos Szent István Könyvhetet, ahol több egyházmegye és szakrális kiállító is bemutathatta tevékenységét és portékáit különféle hungarikumokkal együtt. Itt tartották az Ars Sacra Fesztivál egyes eseményeit is.

A kongresszus hetében szeptember 2—4. között Esztergomban neves külföldi és magyar teológusok, egyházi személyek részvételével teológiai szimpóziumot szerveztek.

Az eucharisztikus kongresszus ünnepélyes megnyitójára a Hősök terén került sor, ahogy a záró misére is.

A rendezvények fő helyszíne a Hungexpo Budapest, Albertirsai u. 10. alatt levő területe volt, ahol szent-

séget a Hősök terére. Erre a misére több mint 70 ezer ember érkezett hazánkból és a környező országokból is. Megható volt látni az éneklő, fáklyákat vivő, zászlókat lengető, helyenként népviseletbe öltözött hívek végtelenségbe nyúló sorát.

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Statio orbis zárómiséjére szeptember 12-én a Hősök terén került sor, melyet I. Ferenc pápa celebrált. Már reggel 6 órától gyülekeztek a hívők a az Oktogontól a Hősök teréig kijelölt szektorokban. Az Andrássy út teljes hosszában, illetve a Dózsa György úton kivetítők egész során kísérhettük figyelemmel az eseményeket. A NEK Titkárságának közleménye szerint az állami vezetőkön és a papság képviselőin kívül több százezren gyűlünk össze az Úr asztala körül az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust záró eseményen. Közük mindenki nagy örömeire regett fiatal arcot láthattunk. A szentatyja fél 11-kor a jellegzetes pápamobilon végighajtott a Dózsa György úton, ahol hatalmas taps és szeretetteljes üdvözlés fogadta.

A mise végén a szentatyja Isten áldását kérte a magyar népre, és a következő szavakkal fejezte be az *Úr angyalát*: „...a vallásos érzés ennek a gyökereihez olyannyira kötődő nemzetnek éltető nedve. De a földbe szúrt kereszt nem csak arra indít bennünket, hogy jól gyökerezzünk meg, hanem a magasba nyúlik, és kitarja karját mindenki felé. Arra hív, hogy ragaszkodjunk gyökereinkhez, de ne elégedjünk meg ezzel. Hogy merítsünk a forrásból, és adjunk inni mindazoknak, akik szomjaznak a mi korunkban. Azt kívánom nektek, legyenek megalapozottak, nyitottak, mélyen gyökerezőek és másikat tisztelőek. Veletek és értetek mondom: Isten áldd meg a magyart!” — fejezte be a Szentatyja, az utolsó szavakat már magyar nyelven.

K. J.

ták, hogy a zárandoklatokat minden évben megtartják, és egy kongresszussal zárják le. Így került sor 1875 szeptemberében az első Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra Faverneyben. Azóta tartottak kongresszust többek között Bécsben, Lourdesban, Chicagóban, Sydneyben, Dublinban, és 1938-ban Budapesten is.

A 2021-ben Budapesten megrendezett kongresszus jelmondatát — „Min-

misékre, előadásokra, tanúságtételekre került sor.

Az Ars Sacra Fesztivál keretében koncertet adott a Csík zenekar, a 100 tagú cigányzenekar, és a Szent Efrém férfikórus is.

A férjemmel a szeptember 11-én Erdő Péter bíboros érsek által a Kosuth téren, a Parlament előtt celebrált szentmisén vettem részt, ahonnan fáklyás menet kísérte az oltáriszent-

A SZERETET MISSIONÁRIUSA, TERÉZ ANYA

Halálának (1997. szeptember 5.) évfordulóján minden évben megemlékezünk Kalkuttai Szent Teréz anyáról, tevékenységéről, illetve az általa alapított Szeretet Misszionáriusai elnevezésű apácarendről. Így volt ez az idén is szeptember 5-én, a nevezett egyházi, liturgikus emléknapján, égi születésnapján.

Napjaink közismert szentjéről, egy radikális Krisztuskövetőről, az 1910-ben, a mai Szkopje városában albán

szülőktől született Agnes Gonxa Bejajhiuról beszélünk. Tizenkilenc éves korában elhatározta, hogy missziós nővér szeretne lenni Indiában, ezért jelentkezett az ott szolgálatot teljesítő írországi székhelyű Loreto-nővérek rendjébe. Néhány hónapos felkészítés után Indiába küldték. Szerzetesi fogadalmát 1931-ben tette le, rendi nevét (Teréz) Lisieux-i Szent Teréz iránti tiszteletből választotta. 1948-ig Kalkuttában, az apácák iskolájában földrajzot és hittant tanított. Közben 1946. szeptember 10-én egy meghatározó lelki élményben volt része, belső hangot hallott a további küldetéséről. Ez volt számára a „sugallat napja”. Darjeelingbe kellett utaznia lelkigyakorlatra. Vonaton harmadosztályon utazott, itt is megtapasztalhatta az indiai szegények nyomorát, a kasztrendszer szabályait, a beteg emberek látványát. Ekkor ébredt rá saját feladatára: szolgálni a nyomorgó embereket.

Itt szeretné Hajdók János könyvére hivatkozni (*Kalkuttai Teréz Anya*), melynek 285. oldalán részletet közöl a neves, Nobel-díjas indiai költő, R. Tagore egyik verséből: „...az élet szolgálat. Szolgáltam s megtudtam: a szolgálat – öröm”. Áldozatos munkája által Teréz anya

egész élete szolgálattá vált, bár ez a szolgálat nem volt mindig öröm.

A későbbi Teréz anya 1948-ban pápai engedélyt kért, hogy elhagyhassa a közösségét, és független apácaként Kalkutta nyomornegyedében dolgozhasson. Megfelelő egészségügyi, ápolónői kiképzést kapott, majd munkához látott. Hamarosan segítői akadtak, támogatást kapott jóakarató emberektől, az egyházi szervezetektől és a városi hatóságoktól. 1950-ben érkezett meg a vatikáni hozzájárulás az új szerzetesrend alapítására. Ez lett a Szeretet Misszionáriusai (Teréz Anya Nővérei) rend. A rend motója: „Jézusért tesszük!”. Vállalásuk a szegények legszegényebbjeinek szolgálata, a testi és lelki szegényeké, betegeké, gyermekeké, haldoklóké. A rendhez tartozó apácák öltözete is közismert: fehér szári kék szegéllyel, a vállon a ruhaszövetbe tűzött apró kereszt.

Az apácák önzetlen munkájának eredményeként mára nemcsak Indiában, hanem a világ számos országában tevékenykednek Teréz anya nővérei, mindenhol megbecsülés övezi őket. Magyarországon 1989-ben telepedtek meg az első nővérek. Érden anyaotthont nyitottak, Budapesten, a Tömő utcában pedig ingyenes konyhát működtetnek. Teréz anya életében számos világi elismerésben részesült, 1979-ben Nobel békedíjat kapott. A nővérek anyaházát Kalkuttában 1986. február 3-án maga II. János Pál pápa is meglátogatta. Ez a látogatás az Anyát minden más díjnál jobban megérintette.

Teréz anya halálát követően nem maradt el egyházi elismerése sem. Boldoggá avatására 2003 októberében, a szentté avatására pedig 2016. szeptember 4-én került sor. A hivatalos kanonizációs eljárás során összegyűjtötték leveleit, feljegyzéseit, melyekből megismerhetők lettek küzdelmei a lelki szárazsággal, a belső sötétséggel szemben. Értő módon és szeretettel olvashatják ezt az érdeklődők a *Jöjj, légy a világosságom!* című kötetben.

Ám emeljük fel a szívünket, és befejezőként Teréz Anyára emlékezzünk egyik versének, *Az élet himnusza* első soraival: „Az élet egyetlen — ezért vedd komolyan! Az élet szép — csodáld meg! Az élet boldogság — ízleld!”

Solymár Mátyás

TERÉZ ANYA A SZERETETRŐL

„Igyekszem a szegényeknek szeretetből nyújtani azt, amit a gazdagok pénzért kapnak. Nem, én nem érinteném meg a leprást ezer fontért sem; de Isten iránti szeretetből örömmel ápolom.”

„Megismertem a paradoxont: ha fájdalomig szerettek, a fájdalom eltűnik és csak a szeretet marad.”

„Nem vagyok biztos abban, milyen lesz a mennyben, de egyet biztosan tudok. Ha meghalunk és eljön az idő, hogy az Úr ítéljen fölöttünk, *nem* azt kérdezi majd: mennyi jót tettünk életünkben, hanem mennyi *szeretettel* tettük.”

ÖTSZÁZ ÉVE TÖRTÉNT

1521. augusztus 29-én I. Szulejmán szultán (1526—1566) elfoglalta hazánk déli részének legjelentősebb védőbástyáját, Nándorfehérvárt. Sok bűn, hiba, nemtörődomség és hazafiatlanság írandó az uralkodó és a magyar főurak, köznemesek számlájára Nándorfehérvár elvesztéséért. A hazánkat súlyosan érintő tragédiának igen komoly figyelmeztető előjelei voltak.

1453. május 29-én II. Mehmed szultán meghódította Konstantinápolyt. Véget vetett a Keletrómai Császárságnak és a Bizánci Birodalomnak. Óriási veszteség érte a keleti egyházat is, mert területének hatalmas része iszlám uralom alá került. A győzelmet arató szultán már ekkor elhatározta Magyarország meghódítását.

1453-ban, amikor V. László királyt nagykorúsították, Hunyadi János lemondott a kormányzói tisztségéről. Megtarthatta főkapitányi rangját, és kitüntetésként V. László kinevezte Beszterce grófjának. Amitől a királyi udvar és hazánk is félt, bekövetkezett. 1456. április 7-én eljutott a hír Budára, a királyi palotába, hogy II. Mehmed szultán támadást indít Magyarország ellen. A fiatal László király közömbösen vette tudomásul a drámai híreket, a főurak, a főnemesek a palotáikban biztonságban érezték magukat. Bízta benne, hogy majd Hunyadi János ügyis feltartóztatja a török hadsereget.

Július 4-én, a hatalmas török hadtest elkezdte a vár ostromát. Nándorfehérvárt Szilágyi Mihály kapitány védte a mindenre elszánt katonáival. Nagy szerencse, hogy a legjobb időben megérkezett gr. Hunyadi János főkapitány a hős és bátor keresztes seregével. A katonákat Kapisztrán Szent János lelkesítette, és gyakran hirdette: Legszentebb dolog a hazáért élni és meghalni. Naponta imádkozott és misézett a győzelemért. Hála Istennek, a várat védő hadsereg fényes győzelmet aratott a törökök fölött. III. Calixtus pápa rendelete alapján a déli harangszó a magyar nándorfehérvári diadalt hirdeti.

A török szultánok és az iszlám hadsereg hosszú időn keresztül nem is álmodoztak hazánk meghódításáról. Igaz, Mátyás király (1458—1490) méltó és nagy ellenfele volt a török uralkodóknak. Népünk békében és biztonságban élt. Voltak ugyan török portyázások a határ mentén, betörések, csatározások, de a fekete sereg és a magyar katonák elszántan védték hazánkat.

Mátyás király halála után II. Ulászló (1490—1516), majd fia, II. Lajos (1516—1526) enervált, gyenge kezű, önállótlan királyok a főurak és köz-

1521. május 18-án a fiatal, tehetséges és energikus I. Szulejmán szultán (1526—1566) 170 000-es hadseregével elindult Isztambulból Magyarország ellen.

1521. június 16-án meghalt Bakócz Tamás bíboros, esztergomi érsek, aki a személyes vagyonából 40 000 aranyforintot hagyott a haza védelmére. Az érsek végrendeletét tudomásul vették, de a jelentős összeget más célra fordították.

Közben, 1521. július 3-án Hűszrev szendrői bég hadseregével körülfalta Nándorfehérvárt. A várat mind-

nemesek hatalmi játékszerei lettek. A magyar uralkodó osztály tagjai a világért sem akarták vérüket ontani a magyar hazáért és egyházért. Azt sem engedték, hogy a parasztságot és az iparosságot felfegyverezzék, mert félték tőlük, gondoljunk az 1514-es Dózsa-féle parasztháborúra.

A katolikus egyház is igen nagy gondban volt, mert ekkor a reformáció térhódításával milliók szakadtak el az egyháztól. Az apátságok, kolostorok, férfi és női rendházak kezdtek sorra elszorvadni. A hívek körében is felütötte fejét az elvilágiasodás és a vallási közömbösség. Mindezek ellenére Mátyás király halála után eltelt 31 év, mely idő alatt: anyagilag, katonailag és lelkileg fölkészülhettek volna a haza védelmére, a támadások visszaverésére. Sajnos, nem történt semmi.

össze hétszáz főből álló őrség védte. Hédervári Ferenc és Török Bálint bánok és kapitányok még a vár környékén sem tartózkodtak. Távollétükben Oláh Balázs és Móró Mihály vicebánok voltak a vár előljárói.

Július 4-én Hűszrev bég katonái egy hadászati gyakorlat keretében felperzselték Zimony várát, majd július 7-én elfoglalták Szabács várát is.

1521. július 10-én Piri Mehmed nagyvezér megkezdte Nándorfehérvár külső falának ágyúzását. Július 11-én a Zimony várát védő négyszáz naszádos őrség föladta a várat a töröknek.

1521. május 18.—július 14. között nem történt semmi a királyi palotában. Végre, július 15-én II. Lajos király néhány száz emberével elindult Budáról a török ellen, de a hozzá el-

jutott hírek hatására már Téténynél visszafordult Budára.

1521. augusztus 1-jén elkezdődött Nándorfehérvár ostroma, a jelenlevő hatalmas török hadsereg részvételével. 1521. augusztus 5-én ismét elindult hazánk megmentésére II. Lajos hadserege Budáról. Augusztus 22-én megérkeztek Tolnára, ahol a táborban már ötvenezer fegyveres katona tartózkodott. Sajnos, ez a sereg még Nándorfehérvár környékére sem jutott el.

A tragikus nándorfehérvári veszteség után a „hős király és dicső serege hősieen távozott Tolnáról”.

Báthory István nádor serege a szerémségi Péterváradnál tartózkodott. Szapolyai János erdélyi vajda hadteste a Bács megyei Futaknál állomásozott.

Amíg a három magyar hadsereg pihent, nyaralt, kikapcsolódott és szórakozott, addig a török augusztus 8-án elfoglalta a várat és a vízivárost. Nándorfehérvár maroknyi védői a fellegvárba szorultak vissza.

Augusztus 27-én a török aknászok, a fellegvár legerősebb pontját, a Köles tornyot robbantották föl. A szegény várvédők közül sokan meghaltak.

1521. augusztus 28-án Móré Mihály vicebán kiszökött a várból, és átment a törökökhöz. Áruló lett. Elmondta a törököknek, hogy hol és hogyan kell tovább ostromolni a várat. Oláh Balázs vicebán a szabad elvonulás fejében feladta Nándorfehérvár várát.

Augusztus 29-én a maradék hetven várvédő katona örökre elhagyta Nándorfehérvárt. Ősi városunk többé már soha sem került magyar fennhatóság alá. A város és a vár szerb lakosságát a hódító törökök Isztambulba hurcolták.

I. Szulejmán szultán a vár bevétele után kinevezte a vár első török kapitányává Bali boszniai béget. Nándorfehérvár vártornyán már török zászló lengett.

Szeptember 15-én I. Szulejmán és győztes serege diadalittasan hagyta el az elfoglalt várat.

A király és a magyar közjogi méltóságok semmit sem tettek a haza és

FIATALJAINAK KIRÁNDULÁSA BADACSONYBA

Július harmadikán, szombaton Tamás atyával együtt kirándulni indult a Szent József Plébánia fiatalsága. A nyári közösségi programok első alkalmának célpontja a Balaton vidéke volt.

A vasútállomásra érkezve népes csapat fogadott, hittanos gyerkőcök (a kisebbek szüleikkel érkeztek) és a bérmlásra készülő ifik társasága. A vonatunk először Fonyódra vitt minket, ahol hajóra szálltunk, és átmentünk a festői északi partra. A remek hangulatú utazást követően Badacsonyba érkeztünk.

Egy kis szabad program és játék után elindultunk a kilátóhoz vezető csúcshódító túránkra. A nyári melegben ugyan kicsit kitikkadt a csapat, de az erdei ösvények árnyéka és a kilátóról elének táruló panoráma kár-

pólt minket minden fáradságért. A hegy tetejéről ugyanis beláttuk a Balaton szemet gyönyörködtető falvait, városait templomok csúcsával és az odafönről aprónak tűnő házakkal. Miután mindenki elfogyasztotta a hozott hazait, és erőt gyűjtöttünk a lefelé vezető úthoz, elindultunk a hajóállomás felé.

A Balatont átszelve visszaérkeztünk Fonyódra, ahol egy kis fagyizás még belefért a kikötőben a hazaindulás előtt. A vonaton zötykölődve vidáman beszélgettük végig az utat, a poénok a fáradság ellenére sem maradtak el.

Hálásan köszönjük a szervezőknek és Tamás atyának, hogy egy ilyen jó hangulatú napot tölthettünk együtt.

Dömötör Zsóka

Nándorfehérvár védelme érdekében. Amilyen lelketlen hozzáállást tanúsított az uralkodó osztály Nándorfehérvárral kapcsolatban, az ismétlődött meg Mohácsnál is, melynek tragikus kimenetele, a mohácsi vész és hazánk pusztulása lett.

A királyból és a magyar nemességéből hiányzott a szív, a hazaszeretet,

a hit, az áldozatvállalás, a józan ész és a koncepció. Ha ezek működtek volna, akkor hazánk győztesen került volna ki a törökkel vívott háborúból.

A mohácsi tragédia, 1526. augusztus 29. intő példa legyen minden magyar testvérünk számára.

Marics József

KÖRKÉRDÉS

Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, azokat én is megvallom majd mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32-33) Miként teszel tanúságot életedben Jézusról?

Lakatos József nyugdíjas

Jézusnak a fenti ígérete csodálatos lehetőség minden keresztény ember számára. Biztatás és felemelő bátorítás arra, hogy eljuthassunk az örök életre, a mennyei Atya elé. Jézus Krisztust és keresztény hitünket földi életünk során kell megvallani magatartásunkkal, cselekedeteinkkel, nemcsak néhányszor, hanem minden nap. Jézus Krisztus egyáltalán nem azt várja el tőlünk, hogy kiálljunk a forgalmas terekre vagy a bevásárlóközpontok elé, hogy fennen hirdessük az ő nagyságát, és hangosan bizonygassuk, hogy mi milyen jó keresztények és másoknál különbek vagyunk. A mi dolgunk a földi életben, hogy Jézus Krisztus szeretetparancsa szerint éljünk, dolgozzunk és viselkedjünk.

Jézus azt mondta tanítványainak, hogy „békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek”. Ha meg akarjuk vallani őt, akkor ezt a csodálatos békességet kell megteremtünk és sugároznunk családunkban, munkahelyünkön és emberi kapcsolatainkban. Legyen becsületes az életünk, tiszták a szokásaink, a szándékaink, és legyünk együttérzők mások örömeiben és bánatában.

Jézus Krisztust és a tőle kapott hitünk megvallását csodálatosan érzékelteti egy brazil ének:

„Isten csak hitet adhat, te viszont tanúskodhatsz.

Isten csak reményt adhat, te viszont testvéredbe reményt önthetsz.

Isten csak szeretetet adhat, te viszont megtaníthatod a másikat szeretni.

Isten csak békét adhat, te viszont elültetheted az egyesülés gondolatát.

Isten csak erőt adhat, te viszont támasza lehetsz annak, aki bizonytalan.

Isten csak az út, te viszont megmutathatod másoknak.

Isten csak a fény, te viszont mindenki szemében felvillanthatod.

Isten csak az élet, te viszont felkeltheted másokban az élni akarást.

Isten csak azt tudja cselekedni, ami lehetetlennek tűnik, te viszont megteheted a lehetségest.

Isten elegendő önmagának, de rád is számít.”

Nagy Attila bútorkereskedő

Miként teszel tanúságot? Nekem ez talán az egyik legérzékenyebb része a kereszténységem megélésének, mert a templom oltalmazó falai közt, a szentmise keretében boldogan „el-vagyok”, és az otthon csendjében is szépen elolvasgatom a kedvenc prédikátoraim bátorító írásait. Ezzel, és a napi imákkal felvértezve sikerül vasárnaptól vasárnapig Isten segítségével valahogy tartani a lelket önmagamban, hogy kibírjam az életemet körülvevő „szép új világ” igazságtalan és örült történeteit. Magamat is alig-alig tudom megtartani a hitben és a parancsolatokban, de mégis nagyon fontosnak érzem a tanúságtételt.

És ilyenkor érkezünk el a tanúságtévők egyik legkényesebb dilemmájához. Egyrészt a tanúságtévőtől mindenki hitelességet és őszinteséget vár el, mert képmutatóként könnyen a politikusokhoz válunk hasonlóvá, ha olyanról beszélünk, aminek mi magunk is az ellenkezőjét tesszük. Másrészt viszont az is igaz, hogy nincs bűntelen és hibátlan ember! Ám hát akkor ki tegyen tanúságot?

Szerintem nem szabad megijedni ettől, hanem akár a saját hibáinkon és botlásaink konkrét példáin keresztül is, de meg kell vallani a hitbéli meggyőződésünket!

Mások megvallott tökéletlenkedéseit amúgy is szívesebben hallgatják meg az emberek.

Én személy szerint ezt így teszem.

Nem felejttem el megemlíteni, kiemelni a kereszténységünk lényegét, hogy Jézus Krisztus meghalt értünk, a mi bűneinkért! A saját életáldozatával ő előre kifizette az összes számunkat, hogy Isten az ítéletkor a bűneinket, hibáinkat megbocsáthassa.

Mindig elmondom foci hasonlattal, hogy az igazi keresztények a Jóisten győztes csapatában játszanak! A biblíában pedig meg van írva egyértelműen a végeredmény, mert Isten legyőzte a sátánt és a halált. Életünk nagy meccsén sajnos elesünk, elbotlunk sokszor, kapufákat rúgunk, és számtalanszor durván fel is rúgnak. Ez mind nagyon-nagyon fog fájni! Mégis, nem igazán számít mindez, ha tudjuk, hogy a végén teljesen biztosan győzedelmeskedik az Atyaisten és akik végig kitartottak mellette. Számomra nagyon megnyugtató, hogy mindezt előre tudjuk, hiszen akkor sokkal kevésbé fog elkeseríteni az a temérdek fájdalom és dráma, amit életünk során ebben a nagy meccsben átélünk. Mindig felbátorít ez az ige: „Ha Isten velünk, akkor ki ellenünk?”

Ez a győzelem nemcsak megnyugtató számomra, hanem derűre is készítet. Szerintem az igazi hit következménye a keresztény ember arcára kiülő boldogság. Az elkeseredett, reménytelen arcú kereszténytől senki sem fogadna el tanúságtételt.

Dr. Farkas Ágota nyugdíjas

Bizonyosan vallom Jézust, a mi Urunkat. Hiszek az ő misztériumában, szeretetében és gondoskodásában. Bonyolult misztérium ez, meggyőződésem, hogy minden egyes hívő életkorától függően is másképpen éli meg és vallja meg Krisztust. Úgy emlékszem, apai és anyai nagyszüleimtől már gyermekkorban kialakult az elképzelésem az angyalokról, őrangyalokról, az Atyaistenről, Jézuskáról, valamint a gonoszról.

Ötévesen mamám adventben minden hajnalban öt órakor melegen felöltöztetett, cipőmre jég ellen rossz zoknikat húzott, hogy kibírjuk a három kilométeres hosszú utat a templomig. Nagyon fáztam, de a visszaút már jó volt, megálltunk a pékségnél, vettünk kenyeret, illatosat, meleget, frissset. Mama mondta, ilyenkor várjuk a kis Jézust. Megkedveltem őt, kellemes és finom, mint a kenyér, őt csak szeretni lehet. Felnőttként minden munkanapom reggelén felnyitottam az Újszövetséget, elolvastam, ahol kinyílt, mit kíván tőlem Jézus azon a konkrét napon. Így próbáltam végezni a hivatali munkámat, a gyermeknevelést, a család ellátását.

Mindez nehéz volt, fárasztó és gyötrelmes, ha Jézus nem lett volna mellettem, megvallom, nem is bírtam volna ki. Kezdetben ő azt sugallta: Tanulj, tapasztalj többet! Légy óvatos! Veled vagyok, segíték, de bizonnyítanod kell a munkaszeretetedet és a hozzáértésedet! S megtörtént a csoda, az emberek megkedveltek, bizal-

masak lettek hozzám. Sikerek jöttek, eredmények a munkában, nemcsak az adott hivatalban, de országosan is, tekintély a szakmában Isten segítségével. Megadta nekem azt a tehetséget, hogy felismerjem az emberek szeméből a jóság kisugárzását vagy a rosszindulatot. Felgyógyított betegségemből. Ő még mindig vár tőlem valamit, és talán sikerül kitalálnom, mert ő következetes. Nyugdíjasként rendszeresen járok a szentmisékre. Amint átlépek templomunk küszöbét, azonnal eljutok „abba az időbe”, amikor Jézus itt zárandokolt, átélhetem a születés történetét, a csodákat, a gyötrelmeket, amelyeket ő elszenvedett, átélhetem a feltámadás örömét. Figyelem, amikor valamit jól csinálok, jól teszek, mindig kapok Tőle „ajándékot”. Kedveli, ha minden este elmondunk itthon közösen egy rózsafüzért, kedveli, amikor szeretetet adok valakiknek és nemcsak szép szavakat. Megvédett a járványtól, általában velem van, szinte érzem a jelenlétét körülöttem. Azt is tudom, mit nem kedvel. Az ajándékok különbözőek. Például minden nap egy ajándék, egy szép nyugodt nap még nagyobb ajándék, profán dolog, de ajándék, hogy a teljesen idegen mosógépszerelő a központi hibabejelentés után azonnal jön, kedves és szolgálatkész; ajándék, ha rosszullétemkor azonnal kiküldi Isten angyalaként a mentőtisztet.

Szilárdan vallom, azt kell tennem, amit Urunk színeváltozásakor az Atya mondott az evangéliumokban: „Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik. Őt hallgassátok!” Bűnemet ő fogja megítélni és Atyja elé terjeszteni. Remélem, odafönn találkozhatok vele.

Tokoresi Mária nyugdíjas

Hogy miként teszek tanúbizonyságot Jézusról? Vallom, és hiszek az ő Isteni erejében, bízom gondviselő szeretetében. Tőle kaptam az önzetlen, odaadó, megbocsátó szeretetet, az örök hálát, a hűséget az ő szent nevéért. Hálás vagyok az éneklés öröméért, a szolgálatomért, amit Isten dicsőségére ajánlok fel. 15 éve már, hogy szolgálatot teljesítek Jézus

szent lakóhelyén, a Szent József-templomban. Örömmel tölt el, hogy közreműködésemmel a hívek közül többen is felolvasással közvetítik a szent ígét. Hiszek az ima erejében, mely a Szentlélek által Istenhez száll, imáinkban vele beszélgetünk, kéréseinkkel hozzá fordulunk. Bízom abban, hogy imáim meghallgatásra találjanak, hogy hitem még tovább erő-

södik az Úrban. Mélyen hívő, vallásos, istenfélő családból származom, és abban is nevelkedtem. Mint ahogy én is gyermekemet vallásos életre neveltem, most arra kérem őt is, imádkozzon gyermekéért, hogy el ne tévedjen ebben az eldurvult, fiatalokra sok veszélyt rejtő világban. Nekem a mai napig is a legnagyobb példaképem az édesanyám, aki 86 évesen is templomba járó imádságos életet él. Én csodálom az ő hitvallását, és szeretném az ő példáját követni. Nem vagyok elégedett az imáimat, és a hitéletemet illetően, de legalább töreksem minden napot megköszönni a jó Istennek, hálát adni azért, hogy megtartotta a családomat. Bármilyen próbatétel előtt is álljak, ha nem sikerülnek terveim, akkor is azt mondom, a jó Isten tudja, hogy mire van szükségem, azt meg is adja. Soha nem fordítanék hátat Istennek. Ha csapás érne az életben, őt mindig megvallanám jóban, balsorsban. Boldog vagyok, mert bele tudok kapaszkodni Istenbe, mert olykor nekem is nehéz a keresztem, de megyek tovább, reménykedem az Úr segítő erejében. Hálás vagyok, hogy az ő anyaszentegyházának tagja lehetek, őszintén vallom, hogy a bennem lakozó Jézusra bízom életemet.

EGY HOLLÓKŐI KIRÁNDULÁS MARGÓJÁRA

2021. július 9.

Gyönyörű, varázslatos, új, izgalmas, ismerkedős, kiszabadulós, beszélgetős.

Ezekkel a szavakkal tudnám jellemezni ezt a nyári utazást.

Gyönyörű, azért, mert a csodálatos és múlt idéző Hollókő egy eltűnt és

ember lelkére, megnyugtatja, érzelmekkel, szeretettel tölti fel. Minden ember erre vágyik, így én is.

Új és izgalmas, mert ezen a kiránduláson új ismereteket szerezhettünk, láthattuk, megtapasztalhattuk Nógrád megye néhány szépségét,

Kiszabadulós, mert alig vártuk, hogy a covid adta bezártság után ki-mozdulhassunk, elmehessünk felfedezni új, számunkra esetleg ismeretlen vidékeket, tájakat. Szereztünk élményeket, láttunk gyönyörűségeket, végre csavaroghattunk együtt egy közösséggel.

Beszélgetős, ismerkedős, hisz egy ilyen kirándulás alkalmával megismerhetjük azokat az embereket, akik lehet, hogy mellettünk ülnek a misén a padban, de mi még nem ismertük őket. Jó érzés, hogy ezután tudom már, hogy ki ő, már nem érzélemmentes a köszönésem felé, hanem érzelmi tartalma van. Talán még egy öleléssel is közeledhetek felé, hisz már ezen kirándulás alkalmával megismertük egymást, kölcsönösen szimpatikussá váltunk egymásnak, és ki tudja, még akár barátok is lehetünk. Ez nagyon fontos a mai világban, valljuk be őszintén.

Kedves atya, és aki még részt vett a szervezésben, nagy örömet szereztek számunkra, utasoknak, résztvevőknek. Köszönjük, köszönöm az élményt, a lehetőséget. Ha időm engedi, máskor is önökkel, veletek utazom!

Várva a következő közös utazást:

Saffer Szilvia Eszter

számomra ismeretlen korbá röpített el bennünket. Régies, történelmi bájjal elvarázsolta, hisz kicsit ott érezhettük mi utazók is magunkat azokban az időkben, amikor még az emberi jóság, az egymásra figyelem, a közös munka, a családi összefogás, a tisztesség és tisztelet játszotta a főszerepet, amikor még számított a kimondott szó, az emberi összefogás, az egymás iránti szeretet. A régi falak, a házak között sétálva érezhető volt mindez. A népi hagyományok, a népviselet, a népi iparművészet hagyományai, a falakba beleivódott múlt gyönyörű látványt, pozitív élményeket nyújtott számomra. A 19. század végén épült fatornyos templom az építészet egyik csodája. Méltán nevezzük a világörökség részének. Hollókő Magyarország egyetlen faluja, mely szerepel az UNESCO világörökség-listáján. A fazsindellyel fedett templom a falu ékköve, mely a kis dombra épült, és egyszerűségével elvarázsolta.

Varázslatos, mert a hollókői értékek látványán kívül a kegyhelyek szépsége, átimádkozottsága, hat az

csodáját. Izgalmas volt, hisz a reggeli órákban még nem tudtuk, mi vár ránk, nem mindenki ismerte, látta már élete során kitűzött úticélunk szépségeit. Szereztünk új barátokat — én mindenképp — ismeretségek kötődtek, amiből a lelkünk építkezik, amire mindenkinek szüksége van. Építkezni egymásból, az együtt megélt élményekből.

MIT ÉNEKLÜNK A SZENTMISÉBEN?

Előző cikkemben a szentmise énekeinek megválasztásáról, azok szempontjairól írtam, most viszont nézzük meg a mise konkrét énekeit.

Szövegüket tekintve a mise énekeinek két alapvető része van, ezek az *állandó* és a *változó* részek. Az állandó részek szövege minden misében azonos, a változóké viszont attól függően más, hogy mit ünneplünk. Az állandó részek a *Kyrie*, *Gloria*, *Credo*, *Sanctus*, *Agnus Dei* (*Uram, irgalmazz, Dicsőség, Hiszekegy, Szent vagy és Isten Báránya*). Ezek együttes neve az *ordinarium missae*. Fontos, hogy ezek szövege kötött (különösen a *Dicsőség*), tehát nem énekelhetünk helyettük parafrázist, vagyis olyan éneket, aminek a szövege nem mutat tartalmi egyezést a *Misekönyv*ben rögzített szöveggel. Hazánkban ismertebb ordináriumok: Szigeti Kilián: *Missa Hungarica* és *Missa Brevis Hungarorum*, Werner Alajos: *Mercedes-mise*, Kodály Zoltán: *Magyar mise* és az *Ősi Missa mundi* gregorián népmise.

A változó énekes részei a misének a kezdőének, olvasmányközi ének, alleluja, evangélium előtti vers, felajánlási ének és áldozási ének. Ezek együttes neve a *proprium missae*.

Most pedig nézzük időrendi sorrendben a szentmise énekeit.

Gyülekező ének: tulajdonképpen ez a nulladik ének, mely tetszés szerint énekelhető vagy elhagyható, hazánkban viszont kialakult gyakorlata van, különösen vasárnaponként vagy egy-egy nagyobb ünnepen. Ez mindig népének, mely már a szentmise közelgő kezdetére hangolja figyelmünket. A gyülekező éneket a harangok zúgása alatt vagy előtt, de még a mise kezdete előtt énekeljük. Sok helyen gyülekező ének gyanánt éneklük a reggeli és esti szentmisék előtt az Úr angyalát (ÉE 351).

Introitus: a szentmise hivatalos kezdőéneke, gregorián dallamon, csengőszóra kezdjük. Szövege szentírási helyekből, valamint a *Zsoltárok könyvéből* való, és a *Misekönyv*ben rögzítve van. Feladata, hogy az adott nap vagy ünnep misztériumába bevezes-

sen bennünket, és megadja azt a teológiai keretet, ami majd a szentmisében kibontakozik; továbbá, hogy a celebránst és asszisztenciáját kísérje, amíg a helyüket el nem foglalják.

Kezdetben stációs ének volt. Rómában a stációs templomból körmenetben vonultak az aznapi templomba (a pápa minden nagybőjtben végiglátogatta Róma összes templomát). A pápa beöltöztetése alatt az introitust énekeltek, majd orációkat és litániákat énekelve vonultak a stációs templomból az aznapi templomba. Ott megint az introitust énekeltek. Előadásmódját tekintve — akárcsak a *communio* — antifonális zsoltározás (erről majd lentebb). Az antifonák dallama önálló. Ezt az éneket hazánkban az *Éneklő egyház*, *Graduale Hungaricum* vagy a nehezen hozzáférhető *Magyar Graduálé* énekeskönyvekből vesszük, egyébként a *Graduale Romanumból* vagy a *Graduale Simplexből*.

Az introitus a II. vatikáni zsinat liturgikus reformja óta szükség esetén alkalmas, egyházi jóváhagyást nyert dallamú és szövegű népénekkel (*Hozsanna*, *Éneklő egyház* misekezdő énekei) helyettesíthető.

Kyrie: görög eredetű, ősi, hódolati ének, az egyetlen olyan része a misének, amit a mai napig az ősegyház nyelvén, görögül éneklünk. Stációs istentiszteletekhez is kapcsolódott, az invokációkat addig ismételték, amíg a stációs templomhoz nem értek.

Nagy Szent Gergely pápa idejében rögzült helye a szentmisében. A 9. századtól ún. tropusokkal bővítették. A *kyrie* a bűnbánati liturgia része, minden szentmisében elhangzik (kivéve, ha van asperges, vízhintés vagy hamvazás, mert az kiváltja, mivel a *Kyrie* a bűnbánati liturgia része). Énekelve mindhárom invokációt háromszor ismételjük, mondva általában csak kétszer.

Glória: a legteljesebb, ősi szentháromságos himnusz, melyben mindhárom isteni személyt dicsőítjük. Lukács evangélista szavaival kezdődik: „Dicsőség a magasságban Istennek,

és béke a földön a jóakarátú embereknek!” (Lk 2,14) 500 körül alkalmazták először, de csak pápai szentmiséken és karácsonykor. A 12. században válik rendszeressé vasárnapokon és ünnepeken az éneklése. Ezt rendszerint a pap éneklé be, majd a gyülekezet folytatja. Könnyű gregorián dallamon megtalálható az EE 421—422. számú énekeinél. A glória nem helyettesíthető semmilyen más énekkel.

Graduale: eredeti neve *responzum* vagy *responzorium*. A *graduale* jelentése: *gradus* (lat.), vagyis lépcsőfok. A *graduálé* az olvasmányok között elhangzó ének. Nem római szokásból ered, nevét onnét kapta, hogy az oltár lépcsőjéről énekeltek a felolvasóállványtól. Az olvasmányközi énekek szövege nagyrészt a *Zsoltárok könyvéből* származik. A rövid *responzorium* eredetileg szólista által énekelte zsoltár volt, melyre a közösség az első vers második felével felelt. Ma négy lehetőségünk is van az olvasmányközi énekeknél:

1. Ha a szentmise olvasmányainak könyveiből vesszük, akkor az ott megadott gregorián tónuson énekeljük a választ és a verzust is.

2. Ha a *Graduale Simplex* (lat.), vagy annak magyar megfelelőiből (*Éneklő egyház*, *Graduale Hungaricum*, *Magyar Graduálé*) vesszük, akkor az ott közölt *graduale* antifonát énekeljük, amit a nép megismétel, majd a verzus következik, majd az antifona második fele (*responzorium breve*) a néppel, majd a második verzus, majd ismét az antifona második fele, és csak ezután ismételjük meg a teljes antifonát. Az *Éneklő egyház* 601—634. számú énekei tartalmazzák az évközi idő olvasmányközi énekeinek egyéves sorozatát, ez a sorozat azonban szövegét tekintve kevésbé hű az egyház liturgikus éveinek forgásához, mely három évre oszlik (A-B-C év), hogy minden fontos szentírási szakasz elhangozhasson.

3. A hazánkra érvényes liturgikus előírások értelmében lehetőségünk

(Folytatás a 11. oldalon.)

Könyvajánló

KODOLÁNYI JÁNOS: ÉN VAGYOK

Kodolányi János (1899—1969) Kosuth-díjas magyar író, újságíró, a népi írók köréhez tartozott. *Én vagyok* című könyve kapcsolódik olyan ókori keleti tárgyú műveihez, mint a *Vízözön*, *Új ég, új föld*, *Az égő csipkebokor*. Ebben a regényében az Újszövetség egyik legellentmondásosabb történetét, Jézus, Isten fia, és Júdás, az áruló kapcsolatát jeleníti meg. Kimagasló, mondhatjuk világszínvonalú mű, mely az író végtelen, rendíthetetlen hitét, és az Istentől kapott kegyelmét is tükrözi.

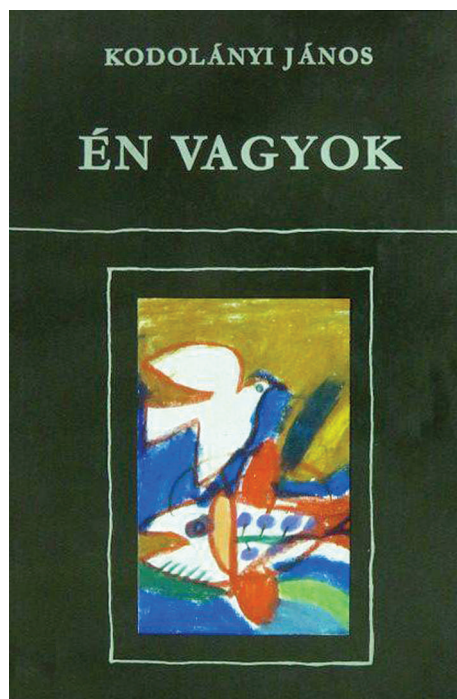
A regény ötvözi mind a négy evangéliumban leírt eseményeket, gondolatokat. Egyrészt Jézus — a könyvben Jesuah bar Jószip — tetteit, csodatételeit foglalja össze, másrészt Júdás — Jehuda bar Simon életét írja le.

A címben azonnal ráismerhetünk János evangéliumának szavaira: „Én vagyok a világ világossága”. Joshua életét tetteiből, de főként Jehuda szemszögéből ismerhetjük meg a könyvben. Jehuda (Júdás) életútját már születése meghatározza, szinte előre kijelöli. Mint elsőszülött fiút papnak szánták, de lábbal előre született, és sánta lett. Így, mivel Istennek nem ajánlható fel „hibás” áldozat, ezért nem lehet pap, és e testi hibája állandóan elkíséri, lábbalszületettnek is csúfolják.

Bár rendkívül értelmes, kitűnő képességekkel rendelkező ifjú, testi hibája és az emiatt megnyomorodott lelkiállaga miatt nem járhatja be azt az utat, amit elképzelt magának. Hatalmat szeretne, hogy azt a földi élet jobbítására fordíthassa, de ehhez nincs benne elég alázat.

Már gazdag, sikeres kereskedő, amikor megismerkedik Joshuával (Jézus). Ekkor éppen lelki válságba kerül, megtisztulásra, feloldozásra vágyik. Elhagyja addigi bűnös életét, a gazdagságot, és Jézushoz csatlakozik. Jézusnak meggyónja bűneit, de csak részben, nincs benne teljes bűnbánat. Amikor Jézus felteszi neki a

kérdést: „ha nem tudod, hová megyek, miért akarsz velem jönni?”, erre a kérdésre nem tud válaszolni. Ennek ellenére — vagy épp ezért — Jézus tanítványává fogadja őt. Ő követi ugyan a mestert, de a többi tanítványt

lenézi, műveletlennek, tudatlannak tartja. A Mestert viszont félreérti, abban hisz, hogy Jézus vezetésével forradalom készül, melynek győzelmével Jézus lesz a zsidók királya. Ő maga pedig magas hivatalhoz és ezzel végre hatalomhoz jut.

Amikor szembesül azzal, hogy Jézus önmagát a Megváltónak tartja, felháborodása nem ismer határokat, és mestere ellen fordul. Ettől kezdve gyűlöli őt, és állandóan azon mesterkedik, hogy elveszejtse, hiszen veszélyt jelent a zsidó népre, és az ősi hitre. Eközben minden rágalmat elhisz róla, és a sátán cinkosának tartja. A gyűlölet mellett állandóan gyöttri a félelem is, hiszen Jézus szavaiból megérti, hogy a Mester tudja, miként fogja őt elárulni. Fél, hogy emiatt a tanítványok megölik.

Amikor azonban a Getsemáni-kertben megcsókolja Jézust, ő pedig nem tesz neki szemrehányást, nem vádolja őt, akkor „olyan közről látja a Mes-

ter nagy, mandulaalakú, sötét szemét, az aranybarna pettyeket és a csodálkozó fénysugarat, mint még soha... De e szemben semmi félelem, semmi idegenkedés, semmi gyanú. Csak mély, szomorú megadás és szánsalom.” Júdás ekkor ismeri fel hogy ő valóban a Megváltó, a Messiás.

Jehuda története Kodolányi olvasatában arról szól, hogy nincs elvesztett élet, az ember még a halála pillanatában is megbánhatja bűneit, magába szállhat és megtérhet. Josuah szelíd tekintete, Isten megváltó kegyelme bűnbánatot indít el a gyűlölködő Jehudában is. Júdás árulása tulajdonképpen szükségszerű. E nélkül nem lett volna feltámadás, és megváltás. Ebben azonban az író szerint nem játszhatott szerepet a gonosz, ezt csakis a szeretet idézhette elő. Én e könyvet olvasva úgy érzem, Júdás szerette Jézust, talán jobban is mint a tanítványok, hiszen önmagát adta érte örök megvetésre.

Nagyon komoly, nehezen is olvasható könyv. Sokszor letettem és elgondolkodtam az olvasottakon. Ilyen felfogásban még nem gondoltam végig az evangéliumi történetet. Ez az új nézőpont elgondolkodtatott, néha fel is háborított. Azoknak ajánlom, akik szívesen olvassák az ilyen veretes olvasmányokat, és képesek az eddigi nézeteiken felülemelkedni, mások elképzelésein elgondolkodni, új gondolatokat is befogadni.

Kökényes Julianna

PIÓ ATYA BREVÍARIUMÁBÓL

Véssétek emlékezetetekbe, hogy Isten bennünk van, amikor a kegyelem állapotában vagyunk, és úgymond kívül van akkor, amikor bűnben vagyunk. Angyala azonban nem hagy el bennünket soha... Ő a legőszintébb és legbiztosabb barátunk, ha rossz életmódunkkal igaztalanul meg nem szomorítjuk.

MIT ÉNEKLÜNK A SZENTMISÉBEN?

(Folytatás a 9. oldalról.)

van, pl. a *Hozsanna* énekeskönyv 401—452. számú énekeit (vö. Responzálé) venni olvasmányközi énekre és allelujára is.

4. Lehetőségünk van természetesen a nagy graduale eléneklésére is a római karkönyv, a *Graduale Romanum* szerint, latinul.

Alleluja: héber eredetű ujjongó ének, jelentése: dicséjétek Jahvét! Latin jelentése: Jubilate Deo! A *Római Miskönyv*be valószínűleg Damasus pápa vezette be a 4. században.

A II. vatikáni zsinat óta gyászmissékben is énekelhető. Dallamuk többsége protusban és tetrardusban íródott (1—2. és 7—8. gregorián tónusok). Nagyon gazdag melizmás énekek, jellemző a „-ja” szótag feletti hosszú, örvendező hangvételű melizma, az ún. jubilus. Responzoriális ének, de csak egy rövid verset tartalmaz. Az evangélium előtt énekeljük.

Következő számunkban a szentmise további énekeit fogjuk áttekinteni.

Domján József
kántor

PROGRAMJAINK

Októberben a korábbi évekhez hasonlóan plébániai területünk különböző pontjain fogunk rózsafüzért imádkozni:

— október 17-én, vasárnap a Panon Egyetem Nagykanizsai Campus bejárata előtt (a parkolóban);

— október 18-án, hétfőn a templomunk melletti Szűzanya-szobornál.

Mindegyik rózsafüzér-imádság 17 órakor kezdődik, az esemény honlapunkon és a Facebook-oldalunkon is megtalálható.

Október 16., szombat: Egésznapos szentségimádás az alsóvárosi templomban (8—18 óráig). Az Oltáriszentség őrzésére a sekrestyében lehet feliratkozni, és kérjük is a testvéreket, hogy vállaljanak szolgálatot, legalább 1-1 órára beosztva.

Október 25-étől november 2-áig a plébániahivatal zárva tart.

Október 26-án, kedden a palini szentmise (16.30) elmarad.

Október 27-én, szerdán az alsóvárosi szentmise (6.00) elmarad.

Október 30-án, szombaton a palini szentmise (16.30) elmarad.

Október 22—26. Zarándoklat Medjugorebe. Utazás autóbusszal Szállás panzióban, 2-3 ágyas, zuhanyzós, egyszerű szobákban. Költségek: 24 000 Ft/fő, szállás és étkezés 80 euró/fő. További észletek a plébánia honlapján és a faliújságon olvashatók.

November 1-je, vasárnap minden szentek főünnepé, parancsolt ünnep.

A vasárnapi esti, 18 órai szentmise elmarad, helyette 16 órakor lesz szentmise a városi köztemetőben. A délelőtti misékben változás nem lesz.

November 2., hétfő, halottak napja. Szentmisék: 9.30 és 18 órakor az alsóvárosi templomban, 16.30 órakor a palini templomban lesznek.

November 6-án, szombaton 9—13 óráig plébániai lelki nap lesz a plébániatemplom és a plébánia szolgálattevőinek — meghívásos.

November 20-án, szombaton plébániai lelki napot tartunk a palini szolgálattevőknek.

November 28., advent első vasárnapja.

Október 4-étől (hétfőtől) az alsóvárosi templom megnyílik a látogatók előtt. Templomunkba minden hétfőn, kedden és pénteken 13.00—17.30 óráig betérhetnek a látogatók, imádkozók. A látogatási idő alatt templomőr ügyel az épület biztonságára.

Látogatáskor kérjük, a templom általános öltözködési és viselkedési normáit betartani, és a csendet megőrizni! Kérjük továbbá, hogy csak felsőlégúti panaszoktól mentesen látogassuk a templomot!

Lapunk megjelenését
Nagykanizsa Megyei Jogú Város
Önkormányzata támogatta

ELÉRHETŐSÉGEINK

Az iroda nyitva tartása:
hétfőn, kedden és szerdán 9—11;
csütörtökön 14—17 óráig.

Cím: Nagykanizsa, Ady E. u. 15.
Telefon — csak nyitvatartási időben:
(93) 787-965

E-mail:

iroda@szentjosefplebania.hu

Facebook:

<https://www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/>

Csorba Tamás plébános
elérhetőségei:

E-mail:

plebanos@szentjosefplebania.hu

Telefon: (93) 783-671 (csak sürgős esetben — pl. súlyos beteg hívó ellátása szentségekkel, vagy temetéssel kapcsolatos ügyintézés az iroda rendkívüli zárva tartása esetén)

Templomaink címe:

Szent József Plébániatemplom:

Nagykanizsa, Zárda utca 1/a

Nagyboldogasszony filiális kápolna:
Nagykanizsa-Palini, Alkotmány út 87/a

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:

Szent József Plébánia, Nagykanizsa
www.szentjosefplebania.hu

www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felölts kiadó:

Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:

Dr. Kökényes Julianna

Az újságot írták:

Csorba Tamás, Domján József,
Dömötör Zsóka, dr. Kökényes Julianna,
Marics József, Saffer Szilvia,
Solymár Mátyas

A fényképeket készítették:

Göndics Jánosné, Lengyák András

Tördelőszerkesztő:

Lengyák András

HITTANOS KIRÁNDULÁS LENTIBE

Nyáron Betti néni, a hitoktató néni, kirándulást szervezett a Lentifürdőre. Busszal utaztunk, majd kisvasutazzunk.

Ennek nagyon örültem, mert erdőn át ment a vonat, szeretem a természetet, és jó volt látni azt, amit Isten megteremtett nekünk. Lentibe a fürdőt nehezen találtuk meg, de amikor ráleltünk, nagyon örültünk. Sok medencét kipróbáltunk ott, legjobban az óriás csúszda tetszett nekem. Vidám hangulatban telt a kirándulás a családommal, barátaimmal és Tamás Atyával.

Domina Gergő

A SZENTMISÉK RENDJE

Az Alsóvárosi templomban

Hétfő: 18 óra

Kedd: 18 óra

Szerda: 6 óra

Csütörtökön nincs szentmise.

Péntek: 18 óra

Szombat: 18 óra

Vasárnap: 9.30 óra, 11 óra, (szabadtéri mise) 18 óra.

Palinban

Kedd: 16.30 óra

Szombat: 16.30 óra

Vasárnap: 8 óra

Az estleges módosulások a gyászmisek, temetések, illetve liturgikus cselekmények időpontjai a heti liturgikus rendben megtalálhatók.

Gyóntatás

Szentmise előtt fél órával — előzetes egyeztetés alapján.

RAJZ- ÉS FOTÓPÁLYÁZAT

A Katolikus Karitás rajz- és fotópályázatot hirdet *Segíts jól!* címmel a szervezet 90. jubileumi éve és az önkéntesség éve alkalmából. A pályázat célja, hogy a résztvevők bemutassák az általuk megtapasztalt segítő tevékenységet a rajzolás és a fényképezés művészeti eszközével.

A pályázat témája: „Tegyetek jót mindenkivel!” (Gal 6,10) azaz, hogy segít a karitás, hogy segítesz te?

Korcsoportok: A: 1—4. osztályos tanulók (csak rajzpályázat).

B: 5—8. osztályos tanulók (rajz vagy fotó).

C: 9—12. osztályos tanulók (rajz vagy fotó).

Díjazás: 1. helyezett: 40 ezer Ft értékű ajándék, oklevél.

2. helyezett: 30 ezer Ft. értékű ajándék, oklevél.

3. helyezett: 20 ezer Ft. értékű ajándék, oklevél.

Egyházi díjazás: 1—3. helyezettek értékes ajándécsomagot nyernek.

Beküldési határidő: 2021. október 15.

Beküldési cím: Kaposvári Egyházmegye Karitás

7400 Kaposvár, Füredi u. 65—67. vagy kaposvarikaritasz@gmail.com

További részletek a Katolikus Karitás www.karitasz.hu honlapon találhatóak, vagy a +36 1 3720910 telefonszámon érhetők el.

A NYÁR UTOLSÓ ÉLMÉNYE

Tamás atyával és a ministránsokkal a nyár utolsó napján elmentünk a Balaton környékére, Siófokra kirándulni.

Korán reggel bepakoltam a kis hátitáskámba a szükséges dolgokat: fürdőnadrág, törölköző, enni- és innivaló. A vasútállomásról a vonat 9 óra körül indult. Az út során a móka, nevetés hiánytalan volt, de az imát sem felejtettük. A nap már magasan járt, amikor megérkeztünk Siófokra, úgy gondoltuk, üres hassal nem lenne ér-

demes nekiveselkedni a fürdésnek, így Tamás atya meghívott minket ebédre. Ezután az Aranyparton keresztül elmentünk a fürdőig. Egy felejthetetlen fürdőzésnek néztünk elébe.

A kora esti órában indultunk haza, fáradtan, de a kedvünk és a hangulat ugyanolyan volt, mint reggel.

Számomra Tamás atyával mindig élmény a kirándulás, a nyár legjobb élménye volt.

Szilovics Norbert